

Henvisning:

Dette er den stenografisk registrerede afskrift af en samtale den 11. juli 1949 i familien Hülsmanns hus, Wilhelmsplatz 7 i Herford. Der foreligger to gensidigt supplerende referater, der på grund af en bedre læselighed er blevet sammenfattet til et enkelt dokument.

Optagelser af Bruno Grönings foredrag med hans originale stemme kan fås som cd, og kan bestilles på følgende Internetadresse: www.bruno-groening-stiftung.org

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Konference i Hülsmanns hus

Hovedemne: Samarbejde mellem "Ring der Freunde Bruno Grönings - Weltgemeinschaft¹" og "Arbeitsgemeinschaft / Studiengesellschaft "Pharmadyn e.V."

Tilstedeværende: Bruno Gröning; professor dr. Berndt (biolog, formand for "Pharmadyn e. V.", Halle); dr. med Busse (Halle, tandlæge, "Pharmadyn e. V."; dr. Berens; dr. Lammers (Ennigloh-Kattenvenne); fru dr. Stanat-Detmold (homøopatisk læge); Erich Sicker (forlægger fra Berlin); Lanzenrath²; Egon Arthur Schmidt (stifteren af "Ring der Freunde Bruno Grönings"); Kuhlmann; en læge med svigerinde, Heidbrink (tdlg. Redaktør af den "Freie Presse", Herford) bl. a; af og til: Helmuth Hülsmann og frue. Som stenografister enten frk. Wolfrum eller fru Stickdorn

Bruno Gröning: Lægerne og professorerne, som jeg har talt med i telefonen, og som med deres familiemedlemmer (i Kiel) har sat mod i mig med: "Hold fast!" Men jeg er allerede mere end fast. Ingen kan bringe mig fra roen.

Værsgo mine herrer, kom an. Men få ikke den ide at ville kontrollere mig. De kan alle se, hvad De vil, men ikke prøve mig.

Tilfælde af total lammelse: Mennesket kan ikke bevæge sig. Munden kan kun åbnes en lille smule, kunne kun blive madet med en lille teske. Det kommer alt sammen lidt efter lidt. "Nej, det går ikke". – "Jo, det går!" – Hele tiden mere og mere, så kunne hun blive madet med spiseskeen.

Kun hovedet var varmt, ellers helt kold og død. Et lig. Gröning siger: "Omvendt er også noget værd". Blodets forvandling, kredsløbet begynder.

¹ Anmærkning fra Bruno Gröning Stiftelsen: "Ring ..." var den første forening, som Bruno Gröning stiftede 1949 i Herford. Initiativet dertil kom fra Egon Arthur Schmidt og Helmuth Hülsmann (se for dette <https://www.bruno-groening-stiftung.org/von-bruno-groening.selbst-erstellter-lebenslauf>).

² Anmærkning fra Bruno Gröning Stiftelsen: Ifølge referat i Revue fra 14.8.1949, var Lanzenrath distriktsformand for en sygekasse i Nordrhein-Westfalen.

Vær venlig at røre ved kroppen. Kold. Og den bliver allerede varm.

Så begyndte bevægelserne. "Dette er jeg ikke tilfreds med, et menneske bevæger sig helt". Bevægede fingrene, hånden, armen. Glæden var stor. Svag var menneskebarnet, kun hud og knogler. Kunne efterhånden løfte begge arme. Så vipper hovedet, hid og did. "Og nu bevæger De Deres krop!" Brystet bevægede sig, lænden blev blød, kunne vippes. Så benene: bevæger tæerne, alt er varmt. Bevæger foden. Nu kan man jo nok tænke sig, at når alle lemmer hidtil var døde, og der så kommer liv i dem igen. Det giver smerter. "Gør ikke noget, det udholder man, men det går".

Andet tilfælde: En korpulent kvinde, totalt lammet, bortset fra den højre arm, som kunne bevæges, venstre arm kold, højre arm varm. "Bevæg hovedet, luk munden helt op, og bevæg højre arm". Jeg lader kroppen beføle, iskold, fast, alt som dødt, underliv ligeså, bevægede sig ikke, som afdødt, alt iskoldt. "Så, læg nu mærke til, hvor hurtigt det går, hvordan det nye liv kommer ind igen".

Ikke et minut, så var overkroppen varm, lidt efter lidt trækker det ned i benene, helt ud i tæerne. Ingen kunne mere sige noget, der blev godt nok skænket kaffe, men ingen drak. Helbredelsen holder, det er tydeligt, mennesket hjælper sig selv.

Men nu er der nogen, som ønsker at se den lille Gröning noget oftere, og derfor, fordi de venter, giver det undertiden forstyrrelser. Menneskene tror, at "hvis han kommer igen, to-tre gange, så kan jeg gå!" Og her er jeg hele tiden blevet hindret, idet jeg gang på gang ser det samme: forbud, forbud og atter forbud! Her drejer det sig ikke om mit eget liv, men om de syge mennesker, om at hjælpe de syge mennesker. Og det undlader jeg ikke, komme hvad komme vil! Jeg kan ikke gå forbi, når jeg ser mennesker, som ligger der så syge, og ingen hjælp kan få. Jeg sætter ikke pris på, at mennesker skælder lægerne ud, tværtimod. Men de må også være fornuftige. En stor del har fundet vejen til mig, og jeg afviser ingen, for at bringe disse mennesker på den vej, som de er rede til at betræde.

Hvor megen nød og elendighed er der ikke skjult i boligerne. Sygehusene er overfyldte, men boligerne! I næsten enhver bolig ligger der et sygt menneske. Men i enhver bolig er der en syg, som endnu kan bevæge sig. Menneskene ved nu allerede så meget, og de slipper det ikke.

Jeg har her og der påvirket pladser, og da sker det. Intet menneske kan lukke det, dér sker alt automatisk. Sådan har jeg overalt indrettet steder, også i privatboliger. De skal tage plads. De vil så se, hvad der sker.

90 % af alle mennesker bliver raske, og 10 % falder fra, er de mærkede. Kender De læger, der gør 90 % af sine syge raske? Til mig har en læge sagt: "Hr. Gröning, hvis De kun gør 1 % raske, så er der sket noget stort".

Det drejer sig ikke kun om lille Tyskland, det drejer sig om hele verden. For jeg siger jo: "Hvor jeg går og hvor jeg står, der skal det ske".

Jeg arbejder aldrig uden vidner. Fremmede vidner interesserer mig ikke. Jeg må have folk ved min side, som jeg hele tiden har for hånden.

I Hamborg kom en professor hen til mig: "Hr. Gröning, De behøver ikke mere at sige meget, jeg er overbevist. Det vi har set her i Hamborg, sådan noget har vi endnu aldrig i hele vort liv kunnet få færdigt".

Hvorfor skriver han det ikke i pressen? Der har han en lille patient, har spurgt, om jeg kunne tage imod ham. Som Dieter, havde allerede flere tilfælde, som jeg ikke har talt om.

Barn bliver ført frem. Med far, en fra den medicinske presse, alt bliver optaget, alle er målløse. Far fandt ingen ord. Det skete, som jeg havde sagt.

Professor siger: "Vi kan skjule os. Ham kunne alle vi ikke erstatte. Han behøver jo kun at gøre det ene tilfælde, så har han allerede klaret mere end os alle tilsammen". De kommer så til at indse det, det siver jo igennem.

Ingen tilladelse i Hamborg. Overborgmesteren er imod, ren partipolitik. Herford: SPD, Detmold, Bielefeld, Hamborg: SPD, udgangspunkt: Drake³.

Dr. Lammers: At belive bindevæv, der ikke er i aktivitet, det ville være skabelse. Man må gøre sig klart, hvor grænserne er. Hvor hører det op! F. eks. Kan tilfælde, hvor et helt system er dødt, bevidst blive samlet af læger, for at bringes til G.

Man kan ikke forlange, at en okse skal give mælk, eller at en amputeret arm skal vokse ud igen. Det er ikke bestemt af naturen.

Dr. Busse: Forklarer i en længere redegørelse, at efter hans erfaringer og forskning, er tarmfloraen arnested for samtlige infektionssygdomme. – Han beretter videre om tilstedeværelsen af svingninger og udstrålinger af speciel art i menneskekroppen: En glødende jernstang stukket i en frisklagt dyng afføring, giver betydelige mavesmerter hos den, der har præsteret denne afføring. – Når en nyligt udtrukket tand bliver lagt i en tot vat, der er gennemtrukket af et smertestillende middel, så forsvinder smerterne i kæbesåret, også selv om patienten er flere kilometer borte.

Bruno Gröning: Jeg har haft et tilfælde. Der kom en ung kvinde, som jeg allerede havde fjernhelbredt. Men hun havde engang fået trukket en tand ud, og fik nu en betændelse. Denne var så stærk. Damen sad i køkkenet. Jeg siger: "De har det og det".

Hun siger: "Jeg kunne ikke være nogen steder for smerter, og hvis De først var kommet her om en uge, så ville jeg være blevet siddende her.

³ Anmærkning fra Bruno Gröning stiftelsen: Der menes politikerens Heinrich Drake (1881-1970), SPD, der fra 1947-1952 er administrationschef i administrationsområdet Detmold.

Læger havde sagt til hende, at hun først skulle komme mandag. Hun havde ikke levet til mandag.

Hun blev helt hvid og hed. "Bliv siddende, De har tid nok".

Jeg påvirker det. "Så, har De lommelærklæder? Pas nu på!" Jeg går, men kommer straks tilbage. Denne betændte bullenskab (hele ansigtet fuldt) er gjort tyndtflydende. "Læg nu mærke til Deres næse og Deres mund, der kommer betændelsen ud".

Betændelsen løb i 2-3 timer, fire lommelærklæder fulde. Hun havde måttet vente, til det kom ud af næsen og ud af munden. "Spyt godt ud, så det ikke kommer i maven". Var dette ikke sket, ville hun være død af forgiftningen. Men der var blevet sagt til hende: Jeg kan først mejsle Dem op på mandag, det behøver ikke at være nu".

En hest i Flensborg. Den højre lungelap var stivnet. Jeg påvirker den. "Føl venligst på den!" Den stod med hængende hoved, intet livstegn, hårdt, havde smerter, lod sig ikke berøre. 41,7 grader feber. "Det går hurtigt". Jeg forvandler blodet, og lader det fare gennem kroppen som et lyn. Hesten stejler.

Påvirket, færdig, gik. I ét nu var feberen borte. Så kunne man røre ved den. Lungelappen kold, endnu noget stiv. Kl. 11 om morgenen, i orden. 38,2 grader tidlig morgen. Spiser igen. Ellers ville den være død. Det er lige sådan med køer, hunde og andre smådyr. Dyr er meget nemmere at behandle end mennesker, fordi de ikke har nogen forstand, der tænker her og der, men lader alt overgå dem. Kø, sort plettet med to hvide striber (på grund af solskoldning), der dannes en stenhård hud (skurv, ligger der ofte som en butterdej). "Vær venlig at mærke efter: kold". Lader det bløde igennem, det går hurtigt, ikke et minut. Et øjeblik, så kunne dette hårde sted blive trykket ind som det øvrige skind, der var allerede liv i det.

Lammet hest, smukt dyr, helbredt. Det beviser, at suggestion er udelukket. Det har jeg gjort allerede som barn.

Dr. Lammers: Den lægelige videnskab vil have en forklaring på alt. Her drejer det sig om en overdragelse af kraft, en virkelighed, der virkelig er til stede. Ligesom radiobølgen går gennem rummet, går bølgerne her gennem rummet, som jeg opfatter som livskraft. Almindelige stråler og specifikke stråler, der går fra organ til organ.

Bruno Gröning: Jeg behøver ikke så meget. Jeg får inspirationen, det og det er det.

Dr. Busse: (på et særskilt blad⁴)

Bruno Gröning: Jeg har haft lejlighed til at tale nærmere med læger og professorer om disse ting. Dvs. den ene vil forstå det, den anden ikke, og den ene kan forstå det, og den anden kan ikke forstå det.

⁴ Dette dokument foreligger ikke

Videnskaben søger efter ting mellem himmel og jord. De har evnen, og De kan forklare hvad De vil, det bliver ikke indlysende for noget menneske. Han vil heller ikke kunne forklare det, selv om han længe har forsket i tingene, for der findes ingen rigtig forklaring på disse kræfter, det går for hurtigt.

En læge kommer fra Frankfurt med et tiårigt barn. Barnet har kolde ben. Det hævdes, at barnet var indskrænket. At det ikke var indskrænket, har jeg bevist, idet fru Hülsmann tydeligt har talt med ham.

Der var en anden læge til stede. Siger: "Jeg ved, at De kan meget. Jeg går heller ikke fra Dem. Men lægevidenskaben holder fast ved standpunktet: Vi har udforsket, at det er nødvendigt med så og så mange år". Sekunder – der kan de slet ikke følge med, så hurtigt løber blodet.

Barnet får trukket sko og strømper af, fødderne var endnu kolde. "Bøn: Barn med varme fødder".

Udtalt – sket! Faderen var så forbløffet! "Hvad har jeg studeret for!" En anden læge sagde: "Jeg er færdig. Jeg var ikke i stand til at stille en nøjagtig diagnose". Gröning har stillet diagnose: Jeg er fløv". Barnet falder tilbage. Javel, som ethvert andet menneske falder tilbage, om natten, når han sover.

E. A. Schmidt: Tilfælde med en 83-årig kvinde og et åndeligt tilbagestående barn: Kvinde på to stokke, kunne kun flytte fødderne 3 centimeter fremad, kroppen bøjet. Ventede fra kl. 6 til 24, ingen sov. Kvinden var munter, og fuld af tro og tillid.

Kvinden går i dag næsten oprejst, netop sådan, som et menneske på 83 går, kun en lille smule bøjet, uden stok, men som en væsel, luger ukrudt, hjælper med ved alt landarbejdet, mens barnet faldt tilbage igen efter tre dage. Barnet, hvis far boede og arbejdede på den samme gård, viste i tre dage en åndelig friskhed, der forbavsede læreren. Det er tolv år gammelt, og står åndeligt på linie med en seksårig. Pludselig kunne det f.eks. til alles forbavselse hele den store tabel flydende.

Bruno Gröning: Det, der er forsømt, bliver taget op senere! Når De i dag kommer med et menneske, der er 13 eller 14 år gammelt, ikke har gået i skole. Pludselig bliver hovedet klart, indhenter årene på ganske kort tid. Jeg siger: "Kære frue, bliv ikke forbavset, når barnet bliver klogere end Dem".

Endnu et tilfælde: Kommer tilbage fra en syg, kommer kørende bagfra. Der er helt fyldt op. Der kommer en kvinde med et blindt barn: "Hjælp, hjælp!"

Jeg siger: "Ja, vær tålmodig! Jeg er jo endnu ikke kommet ind". Hun: "Drengen er lammet!" Jeg: "Barnet v a r lammet!" "Har heller ingen forstand!" "H a v d e ingen forstand. Når Deres barn bliver klogere end Dem, så bliv ikke forbavset".

Jeg gik videre. De omkringstående flåede barnet fra kvindens arm. Hun satte det på jorden, og barnet gik.

Jeg var netop her i huset. Da kom barnet løbende efter mig. Forældrene græd, og jeg sagde: "Vil De forklare folk, hvad der sker her!" Gik på altanen og forklarede det. (Faderen var politibetjent fra Lybæk).

Jeg stod på altanen. Mennesker ser ængstelige ud. Jeg siger til dem fra altanen: "Jeg må ikke helbrede. Men ønsket, De er kommet her med, går i opfyldelse".

Syg, været her onsdag, hjemme torsdag, bliver sulten. Viersen, røntgenoptagelse, alt forsvundet.

Barn, alvorlig hjertekrampe. Betragtet: "Sådan kan det ikke fortsætte! Så, hjertet slår normalt igen, ja". Alt lader sig bløde igennem!

24-årig pige sad endnu i værelset. Jeg gik hen og stillede mig foran hende. Lå ganske død der, vågnede straks op. "Så, og nu står De op!"

"Jeg kan jo ikke stå, det har jeg jo aldrig kunnet!" "Rejs Dem bare op, det skal nok gå. De kan!" "Ja, jeg kan, jeg kan stå!" Rejser sig op og står.

"Så, nu kommer De herhen. Gå, De kan gå!" Gik frem og tilbage. Faldt mig om halsen: "I dag, efter 24 år, kan jeg gå!"

Fald nu først en smule til ro! Pigen er gået herfra. Går endnu i dag.

Det kommer altid an på mennesket. Som jeg har sagt, de der er det værd, bliver hjulpet. Her drejer det sig ikke om penge, det drejer sig om troen!

Udstrålinger fra de skeptiske omgivelser kan give tilbagefald. Mennesket kan sætte sin vilje op imod det.

Når jeg bare hører om kunst! Bort med kulturen, frem med naturen! Kultur bringer kun sygdomme.

Professor Berndt: Vi har til hensigt at tilvejebringe en evolution i folk. Ikke bekæmpelse af delsymptomerne, men kravet om bekæmpelse af sygdommens egentlige onde. Hvorfor? Vi har i dag en degeneration af jordbund, planter og dyr, og gennem levnedsmidlerne en degeneration af mennesket. Fremadskridende ufrugtbarhed hos planter, dyr og mennesker. Gennem dette system med varig afgivelse af gifte til undertrykkelse af smerter, og til opretholdelse af en, mildt sagt, meget forretningsdygtig, materielt indstillet kemisk-farmaceutisk industri, er bevidstheden i mennesket hele tiden gået tabt, om at naturen er det første og sidste, som har kunnet bringe mennesket det højeste, for at kunne beholde sin sundhed eller få den igen.

De forannævnte kultursygdomme er intet andet end følgerne af vort degenererede liv. En fremadskridende forvandling af den normale blodsammensætning og sammensætning af kropssaft, begunstiger udbredelsen af sygdomme.

Fremadskridende tuberkulose, hver anden hjertesyg, hver syvende kræft. Kroppen har ikke mere viljen til at danne antistoffer, fordi den bliver hindret i det gennem

behandlingen. Med reklamer og andre forretningsdygtige metoder, bliver mennesket ledet på en bane, der i sidste ende medfører, naturligt fremadskridende, det tyske folks biologiske død.

Mennesket bliver i dag gjort ældre gennem den overudviklede medicinske videnskab, dvs., at dødeligheden forskubbes til et højere alderstrin, men sundhedstilstanden er væsentlig dårligere end tidligere. Mange sygdomme bliver slet ikke erkendt som sygdomme, fordi man ikke undersøger, hvordan de er opstået, men hele tiden kun bekæmper smerterne, det andet, som symptom.

Vi har til hensigt at bringe disse tanker frem til menneskene, ikke gennem statslige indretninger eller i højtlærd form, men fra menneske til menneske, begyndende hos husmødrene. Vi vil frem for alt vise dem, hvordan de tilfører deres børn og familie gifte. Industri-sulfater (i offentligheden allerede brændemærket som kræftfremkaldere), gennem medikamenter, konserveringsmidler for grønsager og frugt, gennem skadedyrsbekæmpelsesmidler. Træerne bliver sprøjtet med gifte. Frugt bliver spist rå. Den ene dråbe efter den anden. Stadige dryp udhuler stenen, til organismen ikke mere er i stand til at udskille giften, ikke mere har udviklet tilstrækkelig kraft til at afværge infektionssygdomme. Blodet forvandler sig osv. osv. Der bliver indført gift i husholdningen i form af jordbehandlingsmidler.

Bruno Gröning: Blodet er forurennet hos 99 % af alle mennesker. Først forvandler jeg blodet! Det er direkte stivnet i kroppen. Har intet rigtigt løb mere, ligger fast. Blodet er forgiftet!

Professor Berndt: Gennem forkert ernæring bliver den menneskelige organisme fyldt med gift, det må der kæmpes imod. Til dette formål er studieselskabet oprettet, som skal holde godt øje med industrien, der ikke erklærer sig rede til at sælge husmoderen giffri makaroni, frugtkonserves, grønsagskonserves osv. Det skal gå så vidt, at husmoderen forlanger disse giffrie og sundhedshygiejniske næringsmidler. For det løber jo op. Hver mundfuld farvet substans, forøger summen af gifte i arvemassen, til nr. 232 er nået, så viser kræften sig. Det kan være, det først sker i den tredje eller fjerde generation. Men intet ægtepar sætter barnet i verden for at medgive det dødsikimen.

Kampene, som De (Gröning) har, linierne De forfølger, ligger i visse henseender parallelt med vore bestræbelser. Jeg er derfor kommet med det forslag, at holde foredrag fra by til by om emnet "sygdom og helbredelse", og vi overvejer, om det ikke evt. kunne resultere i et samarbejde.

Engang vil vi opfatte alle dem, der har hørt foredragene, som en lille gruppe mennesker, til ideen nedefra og af egen vilje har taget plads i familien, og har bredt sig til hele Vesttyskland (så længe vi ikke kan udbrede den i Østzonen).

Hvis nu emnet "helbredelse" kunne følge, ved et samarbejde med Dem, så ville det vel gensidigt være både formålstjenligt og praktisk. Det rejser så naturligt det berømte juridiske spørgsmål: I hvilken grad må De optræde i offentligheden? Så vidt

mig bekendt, er der jo foreløbig kun udstedt en begrænsning i området Nordrhein-Westfalen.

E. A. Schmidt: Forbudet angår kun beskæftigelsen som heilpraktiker. Intet taleforbud, intet politiopsyn, intet rejseforbud.

Professor Berndt: Man må regne med modpartens mentalitet, og kunne sætte noget positivt op imod den. Har De hørt nogen fra lægestanden, der er så ærlig at fremlægge sit synspunkt klart og tydeligt og på en måde, så ethvert menneske kan forstå det: I det og det tilfælde er der kommet resultat gennem en påvirkning fra hr. Gröning.

Dr. Lammers: Jeg vil gøre det.

E. A. Schmidt: Fra forskellige steder hørte jeg, at lægerne har sluttet sig sammen, og er blevet enige om: Den der henviser syge til Gröning, bliver stillet for en æresret. Alligevel har vi allerede fået et anseeligt antal lægelige henvisninger.

Professor Berndt: Nu lader vi et meget omfangsrigt propagandamateriale for vores ide bære ud til folk. Hvordan ville det være, straks at medgive den sammenstillede brochure på denne måde?

E. A. Schmidt: Der er to spørgsmål, som endnu ikke er klargjort: For det første det, der skal offentliggøres gennem den autentiske brochure, for det andet det organisatoriske. Desuden er der endnu "Ringene".

Professor Berndt: Begge sammenkoblet: Arbejdsfællesskab – bag dette står studieselskabet. Dette er anmeldt som selskab ifølge borgerlig ret (Studiengesellschaft für biologisch- und pharmazeutische Forschung).

Studieselskab giver stipendier til de videnskabsfolk, der er interesseret i dets opgaver og målsætning. Vi har til hensigt at indrette et mobilt laboratorium.

Studieselskabet er grundlagt, arbejdsfællesskabet er registreret, den juridiske side er klar. Nu til økonomien: Først og fremmest samarbejde med Universitet Münster, til udnyttelse af præparater, der kommer fra studieselskabets arbejde. Måske også for bestemte præparater med firmaer, der er villige til at føre et beskyttelsesmærke, til beskyttelse af den tyske folkesundhed.

I fundatsen er der fastlagt, at studieselskabets formueværdi, på dagen for dets opløsning, ikke tilfalder arvefølgerne, men Universitet Münster som stiftelse.

Bruno Gröning: Jeg holder som tidligere fast ved, at den grundliggende årsag til alle sygdomme er, at folket kunstigt bliver holdt i live.

Jeg er et menneske, der ikke har studeret, og ikke er løbet efter videnskaben, men af egen erfaring og intuition har afprøvet dette. Jeg er kommet til denne overbevisning, selv om jeg ikke er læge. Kunst og videnskab siger: Bort med naturen, ind med kulturen! Og her ligger årsagen til sygdommene. Industrien er skyld i det! Den har

fremstillet midler til totalt at forurene menneskekroppen. Jeg har allerede tidligere hele tiden sagt til lægerne: "Overalt ser jeg mord, mord, mord! Hr. doktor, De er et salgssted for fremstillerne af medikamenter".

Jeg går som før ind for naturens helbredende urter! Naturen giver mennesket alt, gennem det som Vorherre lader vokse. Hvorfor fremstille alt kunstigt? Hvad bliver disse præparater fremstillet af?! Af alt muligt skidt! Den sammensætning kan menneskekroppen umuligt tåle! Når en syg i dag går til læge og får ordineret noget, hedder det altid "for" (i stedet for "imod")!

Der kommer en, har virkelig mavesmerter. Får noget mod mavesmerter. Har også en anden lidelse, en tarmlidelse, får også noget imod det, går alt sammen gennem maven. Hvad angribes nu? 1. maven, 2. nerverne. Der sidder det: i det centrale – befalingsstedet. Blodet bliver forsuret, blodet bliver forgiftet! Lammelse har ethvert menneske allerede fikst og færdigt i sin krop, behøver kun et lille puf. Hvordan går det til, at et menneske er totalt lammet i løbet af 24 timer?

Gennem medikamenterne! Og nu undrer enhver sig, ja, hvor kommer det fra? Ingen kan hjælpe mere. Hvem har ansvaret for dette?

Pludselig begynder det, i et nu falder benene ned. Enten stivlammelse eller slaplammelse. Knoglerne bliver hårde eller bløde. Det udgår fra maven. Organerne bliver dræbt gennem medikamenterne, det ene organ dræber det andet.

Jeg vil her lade Dem vide, at jeg er i stand til igen at nyttiggøre naturens helbredende urter. For mit liv består heller ikke i hundreder af år, men kun i få år, og da vil jeg gøre forarbejdet for, at naturens helbredende urter bliver fundet.

Jeg er i stand til at konstatere, hvad enhver vækst, vi har på jorden, er godt for, hvilket organ den helbreder. For dette har jeg trukket naturhelbredere til mig. De samler mig samtlige urter, græsser og alt, hvad der findes. Ligesådan er jeg i stand til, på det nøjagtigste at kontrollere medikamenter, om det er nyttigt eller skadeligt for mennesket.

Når jeg påvirker en, virker det hos mange straks på tarmen, idet han straks får diarré, giver samtlige gifte fra sig, og uden ophør tømmer tarmen.

Professor Berndt: På naturmedicinens område, er der allerede blevet gjort meget arbejde.

Bruno Gröning: Gjort meget er jo intet. De naturhelbredende midler, som de er nu, er blandinger. Man skal ikke spise et æble og en blomme samtidig. Når en te bliver skænket, skal den ikke være blandet.

En sort te må være blandet af forskellige sorter te, for at få smag på den. Men te til helbredelse må være ren!

E. A. Schmidt: Vi vil nu komme tilbage til foredragene, og til det forslag, at hr. Gröning personligt vil vise sig ved foredragene. Jeg sagde allerede ved den

indledende samtale, der fandt sted for to dage siden mellem de herrer professor dr. Berndt og dr. Busse og mig, at dette ikke sådan uden videre kan gennemføres. Men da hr. Gröning nu er her, kan han måske selv udtale sig om det.

Bruno Gröning: Jeg holder fast ved at ville gøre alt forståeligt for mennesket, komme frem med kendsgerninger, og få alle til at se disse skadelige ting.

Professor Berndt: Foredragene vil blive delt i to dele: Den ene del omfatter det, som jeg netop har fremført, og det er: "Hvordan opstår sygdommen, opstår en helbredelse, hvilke muligheder findes der?" Andet spørgsmål: "Helbredelse ved at give biologiske substanser, eller en personlig helbredelse uden nogen som helst materielle ting, altså materiel basis – eller åndelig basis".

E. A. Schmidt: Jeg tillader mig et spørgsmål. Vi har her et kæmpemateriale af breve til en statistisk analyse. Vi får et underlagsmateriale om, hvor mange, i hvilket omfang og hvilken art, der findes uhelbredelige sygdomme.

Så længe hr. Gröning er her på jorden og kan påvirke med sin kraft, er der foreløbig en overgangshjælp. Sygdomme kan blive fjernet. Men nu kommer der et tidspunkt – som hr. Gröning jo siger, han lever heller ikke evigt – hvor vi må skaffe grundlag for sundhedsholdningen for den nuværende og den kommende generation.

Jeg ser den væsentlige opgave, som De (Berndt) må gennemføre: at afgiftningen af al ernæring baner sig vej, og bliver opretholdt langt ud i fremtiden.

Professor Berndt: Det bedste ville være, om hr. Gröning en dag kunne overdrage andre evnerne. Der må være et sted, hvor man registrerer, hvem der bliver helbredt.

E. A. Schmidt: Det er også planlagt.

Bruno Gröning: Det er min hensigt, ikke kun at oprette et kursted her i Tyskland, men om muligt i enhver by. Jeg klarer alt, og jeg vil ikke kun være i Tyskland og helbrede i Tyskland, idet jeg jo kun har én fuldmagtsgiver, som fuldfører helbredelser i mit navn. Jeg vil påvirke steder på jorden, og for dem, der befinder sig der, som her i haven, der sker det også. Jeg vil påvirke stole og meget andet.

Jeg ved, hvor meget jeg kan overkomme. For min skyld kan jeg i dag være i Amerika, og kan indrette steder i samtlige lande. Jeg spørger ikke efter religion, ikke efter nation. Jeg spørger efter mennesket. Jeg må gennemvandre hele jorden, jeg må give oplysning overalt. Jeg må fortrinsvis hjælpe folk, som det ikke mere er muligt at hjælpe fra lægelig side.

Væk med kunstgødning, væk med kunstige medikamenter! For – hvem var den første læge, og hvad den første medicin – naturen!

Videnskaben siger: Vi laver noget kunstigt, det går hurtigere, det bliver moderniseret. En fra I. G. Farben har en lammet datter, jeg skulle til hende i Leverkusen. Han kan ikke fremstille nogen medikamenter, der kan fjerne lammelser.

Disse mennesker vil jeg fortrinsvis hjælpe. Så vil jeg indrette flere steder, der først må gå gennem min lære. Nu kan jeg ikke overalt holde store foredrag, det klarer jeg ikke. Tre gange vil jeg være til stede, og så ikke mere.

Professor Berndt: (går tilbage til spørgsmålet om Grönings tilstedeværelse ved "Arbejdsforeningens" foredrag): Det skal fratage Dem vanskelighederne. Man vil komme frem med kendsgerninger til folket, tilfældene bliver drøftet. De skal behandle syge i salen.

E. A. Schmidt: indvender imod dette, at i Nordrhein-Westfalen er der helbredelsesforbud, og helbredelser derfor ikke kan gennemføres, og desuden,

- at Grönings tilstedeværelse jo alligevel ikke kan lade sig gøre regelmæssigt,
- at det ville være mere formålstjenligt, at en leder fra kredsen fortæller, sammen med Gröning, om foredragenes resultater, og eventuelle særlige ting.
- at man alligevel skulle lade den mulighed stå åben, at Gröning, når foredraget er slut, uden særlig bekendtgørelse kunne vise sig.

Dr. Lammers: Vi må også have læger.

Professor Berndt: I det mindste en læge de dage, hvor hr. Gröning personligt træder frem. Men det ville være bedre altid. Hr. Gröning skulle, i det mindste den første dag, være til stede i de store byer.

E. A. Schmidt: Kommer nu med det konkrete forslag, at begge foredragene fra "Pharmadyn" og "Ring" bliver gennemført i fællesskab, at risikoen bliver båret ligeligt fra begge sider, og at indtægterne også deles lige, dvs. 50 % til "Pharmadyn"-fællesskabet, og 50 % til "Ring der Freunde Grönings", under ensartet medvirken ved omkostningerne. De på denne måde fremkomne økonomiske midler, vil så blive anvendt i kampen for begge siders bestræbelser.

Bruno Gröning: Jeg har samme mening om at optage denne kamp. Mit forarbejde ligger jo allerede fast. Jeg har for hver af dem altid valgt et menneske, som så har opsøgt de øvrige. Han får stillet opgaverne. Jeg ved besked på alle områder. Den der vil lære noget, skal komme til mig. Og netop, fordi jeg allerede så dejligt har gjort forarbejdet, siger jeg uden at pynte på det: Det passer i vort kram. Det er i det hele taget en fordel at kunne sige, at vi ikke er alene, men at videnskaben som sådan, faktisk handlekraftigt går ind for at gøre ende på de kunstige ting, ødelægger alt dette fra A til Z, og tager det naturlige frem.

E. A. Schmidt: Jeg vil nu kort sammenfatte: "Ringens" arbejder altså fremtidigt tæt sammen med arbejdsfællesskabet "Pharmadyn", og vi vil omgående fastlægge en dato for starten af dette fælles arbejde – Hr. Gröning, vi kan så regne med, at De bestemt vil benytte foredragsseriens første dag?

Bruno Gröning: Ja!

E. A. Schmidt: Det ville være meget værdifuldt for "Ringens" arbejde, om den også havde videnskabelige medarbejdere i sin ledelse. Ville De, hr. professor Berndt, være rede til at træde ind i Ringen?

Professor Berndt: Naturligvis! Jeg vil personligt træde ind med mit navn.

Bruno Gröning: "Ringens" har til opgave, at alt, hvad der rent materielt står til rådighed for os, bliver fastholdt skriftligt, og hvad der især skal passes på, er at finde ud af, hvad der lægges ind i et bestemt dokument, og fra tid til anden bliver fornyet. Hver måned, eller hvert kvartal sit dokument, eller hver sjette eller ottende uge. Et dokument, som beviser, hvor langt situation er kommet i dag. Hvad der har villet ske fra Deres side, er jo allerede fastlagt i Deres program. Hvad der er mine, skal De ikke bekymre Dem om.⁵

Afslutningsvis fandt der, mellem Gröning-forlæggeren Sicker og E. A. Schmidt, endnu en samtale sted om udgivelsen af et tidsskrift for "Ringens". Der blev aftalt,

- at Sicker skal udgive tidsskriftet,
- at et blad hver måned foreløbig blev betragtet som tilstrækkeligt,
- at følgende linie skulle holdes: Grundlæggende forklaring for de syge, præsentation af den Gröningske helbredelsesmåde, oplysning om tilbagefald, etablering af selvbevidstheden og de indre kræfter, hvorved enhver skaffer sin egen sundheds- og helbredelsestilstand.

Også løbende kontrol over forløbet af de enkelte tilfælde, for at have et uimodsigeligt dokumentarisk materiale, når oppositionen kommer, som man altid vil have at kæmpe imod.

Kilde:

Bruno Gröning Stiftelsen arkiv

⁵ Anmærkning fra Bruno Gröning stiftelsen: Det blev ikke til noget med "Ring..." påtænkte samarbejde med "Pharmadyn e. V.". Grunden var forskellige standpunkter i økonomiske spørgsmål.